

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

84 “- Bana, gelecek nesiller içinde sadakatle dinini tebliğ eden halefler, iyi bir namla anılmak nasip eyle.”

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

85 “- Beni, içinde ebedî yaşayacağım Naîm cennetinin vârislerinden eyle.”

وَاعْفِرْ لِآبَائِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

86 “- Babamı da bağışla. O başına buyruk hareket ederek hak yoldan uzaklaşanlardan, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercih edenlerden.”

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

87 “- İnsanların diriltilecekleri gün beni mahcup etme.”

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

88 “- Servet ve oğulların faydasının olmadığı gün beni mahcup etme.”

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

89 “- Ancak Allah'ı inkârdan, iki yüzlülükten, cehalet ve kötü ahlâktan arınmış temiz, saf bir kalp ile, aklıselim ile, iman, ilim, güzel ahlâk ve sâlih amelle Allah'ın huzuruna gelenler o gün mahcup olmaz.”

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

90 “- Cennet müttakilere, Allah'a sığınıp, emirlerine yapışarak günahlardan arınıp, azaptan korunanlara, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davrananlara, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olanlara yaklaştırılmıştır.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

91 “- Kaynayan, köpüren cehennem başkalarını da hak yoldan çıkaran, hain düşünceler taşıyan azgınlar için hortlatılmıştır.”

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

92 Onlara:

“- Hani, taptıklarınız nerede?” denir.

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾

93 “- Allah'ı bırakıp, kulları durumundakilerden taptıklarınız, size yardım edebiliyorlar mı? Veya kendilerine olsun, yardımları dokunuyor mu?”

فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾

94 Artık o putlar ve başkalarını hak yoldan uzaklaştıran, hain düşünceler taşıyan o azgınlar, derin cehennem çukurlarına defalarca yüzüstü atılırlar.

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

95 İblis'in askerî erkânı ve orduları da, toptan, tepe-taklak, cehenneme atılır.

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

96 Orada birbirleriyle çekişirlerken, şöyle derler:

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾

97 “- Vallahi biz, tamamen başımıza buyruk bir hayat, koyu bir cehalet, dalâlet ve bozuk düzen içindeymişiz.”

إِذْ نُسَوِّدْكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

98 “- Biz, sizi, âlemlerin bütün varlıkların Rabbi ile eşit tutuyormuşuz.”

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

99 “- Bizi, kesinlikle, İslâm'a planlı cephe alarak, müslümanlığı, müslüman nesilleri yozlaştırma, yok etme suçu işleyen güç ve iktidar sahibi âsiler, suçlular, günahkarlar hak yoldan uzaklaştırıp başımıza buyruk hale getirerek, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercihimize imkân sağladılar.”

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

100 “- Bak, bizim şefaathedenlerimiz yok.”

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

101 “- Yakın bir dost da yok.”

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

102 “- Ah, keşke, bizim için dünyaya bir dönüş fırsatı olabilseydi, biz de mü'minlerden olurduk.”

إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

103 Kesinlikle bunlarda Allah'ın kudretine, ilmine, hikmet sahibi olduğuna işaretler, insanlar için ibretler vardır. Fakat onların çoğu iman edecek değildir.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

104 Senin Rabbin, işte O, kudretli, hükümler ve en-gin merhamet sahibidir.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

★ 105 Nûh'un kavmi de özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere görevlendirilen Nûh'u yalanlayarak bütün peygamberleri inkâr ettiler.

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

106 Hani soydaşları-kardeşleri Nuh onlara:

“Hâlâ, Allah'a sığınıp, emirlerine yapışmayacak, günahlardan arınıp, azaptan korunmayacak, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarınıza ve özgürlüklerinize sahip çıkarak şahsiyetli davranmayacak, dinî ve sosyal görevlerinizin bilincinde olmayacak mısınız?” demişti.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

107 “- Ben size gönderilmiş emin bir Rasûlüm.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

108 “- Allah'a sığının, emirlerine yapışın, günahlardan arınıp, azaptan korunun, bana itaat edin, benim sünnetimi uygulayın.”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

109 “- Tebliğ görevime karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, mükâfatım âlemlerin, bütün varlıkların Rabbine aittir.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

110 “- O halde, Allah'a sığının, emirlerine yapışın, günahlardan arınıp, azaptan korunun, bana itaat edin, benim sünnetimi uygulayın.”

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

111 “- Ayak takımı, reziller senin peşinden giderken biz sana inanıp, güvenebilir miyiz?” dediler.